

[Socialministeren]

jeg tilbyder – er at gøre, hvad der overhovedet er muligt for at undersøge indholdet, konsekvenserne, omfanget og størrelsen af de problemer, der eksisterer, og derefter orientere om dem. Det gør jeg meget gerne. Noget kan gøres relativt hurtigt, fordi modeller kan anvendes. Noget vil tage længere tid, fordi materialet simpelt hen skal indhøstes. Men at jeg agter at gøre det og er positiv over for at få det gjort, skal fru Tove Jørgensen ikke være i tvivl om.

Så er jeg glad for fru Lilli Gyldenkildes indlæg, for det giver mig anledning til endnu en gang at sige, at vi af denne sag som af hver tilsvarende sag hvert år i januar måned i de seneste år nok skal lære, at vi er tilbøjelige til at generalisere for at fortælle de overordentlig mange, hvordan deres regler bliver. Derved kommer vi til at skabe nogle forventninger hos de væsentlig færre, der i kraft af merindtægt eller i kraft af andre ting får et mindre beløb til disposition, end de havde håbet på efter at have set vor annoncering eller vore meddelelser.

I denne sag er der sket en omfattende dagbladsannoncering, så omfattende, som der var midler til det, og jeg mener at vide, at bogstavelig talt enhver kommune i dette land har sendt hver enkelt pensionist en særlig orientering om ændringerne i pensionsydelse og om den særlige boligydelse, men det kendetegner altid sådanne meddelelser, at de er generelle. Derfor er det, vi skal forsøge at lave vore regler sådan, at de indeholder færre undtagelser, og at lave vor information sådan, at vi kan orientere i tide om undtagelserne.

Jeg tror ligesom fru Lilli Gyldenkilde, at det selvfølgelig har været en fordel for langt de fleste pensionister i dette land, at der er kommet en boligydelse, og at der er kommet forbedringer. Selvfølgelig er vi alle klar over, at de godt en milliard kroner, der er givet ud, ikke er givet dårligt ud, men de er givet ud med informationer tilknyttet, der gør, at de færre mennesker, der får noget mindre, er blevet skuffede, og det skal vi gøre os mere umage for at undgå i fremtiden, end vi måske har været i stand til at gøre hidtil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Annelise Gottfredsen (KF):

»Skal ministerens udtalelser i radioen torsdag den 11. januar 1979 om Nordsatprojektet tages som udtryk for et forstærket dansk initiativ i retning af projektets realisering?«
(Spm. nr. 474).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren oplyste i sine radioudtalelser, at projektets gennemførelse ville koste den danske befolkning ca. 500 mill. kr. i offentlige anlægsudgifter. Hertil kommer imidlertid investeringer til et beløb af flere tusinde kroner til ændret modtagerudstyr for den enkelte familie.

I en tid, hvor den største sparsommelighed med offentlige midler er absolut påkrævet, og hvor man af økonomiske årsager har udskudt bygningen af en Storebæltsbro på ubestemt tid, må det forekomme helt urimeligt af anlægge en seriøs betragtning om dansk deltagelse i Nordsatprojektet.

Hertil kommer, at beslutning om tilslutning til et Nordsatprojekt rummer en alvorlig risiko for, at man derved afskærer befolkningen fra TV-orientering fra andre europæiske stationer, da det vil være forbundet med uoverkommelige omkostninger for de fleste seere samtidig at have to kostbare satellitantesystemer.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Til det stillede spørgsmål kan jeg ganske kort og klart svare, at der ikke er tale om noget forstærket dansk initiativ. Initiativet er fællesnordisk.

Der foregår i øjeblikket om Nordsat et udredningsarbejde, som er iværksat af Nordisk Ministerråd, det vil sige de nordiske trafik- og kommunikationsministre samt undervisnings- og kulturministre. Udredningsarbejdet foregår på grundlag af den såkaldte statssekretærgruppens rapport fra sommeren 1977, som hed »Nordisk radio og TV via satellit«, og sker i en række ekspertudvalg vedrørende de tekniske, kultur- og programpolitiske, retlige og økonomiske problemer i forbindelse med Nordsat. Samtidig er der i de enkelte nordiske lande nedsat bredt sammensatte referencegrupper, som undervejs får lejlighed til at drøfte de fremkomne oplysninger og at fremkomme med synspunkter og vejledende

8) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af: